

ומסתפלים בו ועושים, עד שנבנה
כל הבית.

אכן שלמה מסע נבנה, שלמה
כתוב חסד יו"ד, אכן שלמה ודאי.
מסע, שנסעה ונבאה ושרתה
עליהם ונעשתה העבודה ומסע,
שנמעה דם ונעשתה העבודה. מסע,
שהסיע ידם לעשות שלא מדעתם.
כתוב פאן מסע, וכתוב שם (במדבר
י) ולמסע את המנחות. ומקבות
והגרזן כל פלי ברזל לא נשמע,
משום שהשמיר בקע הכל ולא
נשמע דבר, שלא הצטרכו לשאר
הכלים לעשות, והכל היה עם אות
ונס.

אמר רבי שמעון, כמה חביבין אנון מלי
הם דברי התורה. אשרי חלקו של
מי שמתעסק בהם ויודע ללכת [בן]
בדרך אמת. והבית בהבנתו.
כאשר עלה ברצון הקדוש ברוך
הוא לעשות כבוד לכבודו, עלה
מתוך המחשבה רצון להתפשט,
והתפשט מהמקום של אותה
המחשבה הנסתרת שאינה ידועה.
עד שמתפשטת ושורה בבית
הגרון, המקום שתמיד נובע בסוד
שהוא רוח חיים. ואז,
לשמתפשטת המחשבה היא
ושורה במקום הזה, נקראת
המחשבה היא אלהים חיים,
שכתוב (ירמיה י) הוא אלהים חיים.
עוד רצה להתפשט ולהתגלות,
משם יצאו אש רוח ומים כלולים
יחד, ויצא יעקב איש שלם, והוא
קול אחד שייצא ונשמע. מפאן
המחשבה שהיתה נסתרת בחשאי
נשמעת בגלוי.

עוד מתפשטת המחשבה הזו
להתגלות, ומפה הקול הזה
ומקיש בשפתים, ואז יוצא הדבור
שמשלים הכל ומגלה הכל. נשמע
שהכל הוא אותה מחשבה נסתרת
שהיתה בפנים, והכל אחד.

ומסתפלאן ביה ועבדי עד דאתבני כל ביתא.
אכן שלמה מסע נבנה. שלמה כתיב חסר
יו"ד אכן שלמה ודאי. מסע דאתנטיל
ואתייא ושרייא עלייהו ואתעביד עבידתא
(מסע דאתנטיל ירו ועביד עבידתא), מסע דאתנטיל ידן
למעבד דלא מדעתיהו. פתיב הכא מסע
וכתיב התם (במדבר י) ולמסע את המנחות.
ומקבות והגרזן כל פלי ברזל לא נשמע. בגין
דשמיר בזע פלא ולא אשתמע מלה, דלא
אצטריכו לשאר מאנין למעבד. וכלא באת
וניסא הוה.

אמר רבי שמעון כמה חביבין אנון מלי
דאורייתא. ופאה חולקיה מאן
דאתעסק בהו וידע למיהן (ביה) בארז קשוט.
והבית בהבנותו. פד סלקא ברעיותא דקדשא
ברין הוא למעבד יקרא ליקריה, סלקא מגו
מחשבה רעותא לאתפשטא, ואתפשטת
מאתר דאיהי מחשבה סתימא דלא אתיידע.
עד דאתפשטת ושרייא לבי גרון אתר דאיהו
נביע תדיר ברזא דאיהו רוח חיים. וכדין
פד אתפשטת ההיא מחשבה ושריא באתר
דא, אקרי ההיא מחשבה אלהים חיים.
דכתיב, (ירמיה י) הוא אלהים חיים.

עוד בעא לאתפשטא ולא תגליא מתמן נפקו
אש"א ורוח"א ומי"א כלילן פחדא,
ונפק יעקב גבר שלים ואיהו קול חד דנפיק
ואשתמע. מהכא מחשבה דהוה סתימא
בחשאי אשתמע לאתגליא.

עוד אתפשטת האי מחשבה לאתגליא.
ובטש האי קול ואקיש בשפון, וכדין
נפקא דבור, דאשלים פלא, וגלי כלא.
אשתמע דכלא איהו ההיא מחשבה סתימא
דהות לגו וכלא חד.